

ЦАРЕГРАДСКИ ВЪСТНИКЪ

ГОДИШНА ЦѢНА.

предплатима.

За Цареградъ меджидіета бѣли пять;
за вонъ и въ Одесса меджидіета бѣли
шесть и половина. — Отъ Одесса за
всички-те мѣста въ Россія плащася
въ година-та за пресилка-та на рус-
ска-та поща 2 карбовни.

№ 351

Издавася всяка Суббота.

Подписка-та ся приема въ Печатница-та.
ны на Першембе-пазаръ въ улицата Глав-
вани. Въ Одесса у Его Благородіа
Николая Христофоровича Па-
лаузова. Въ Москва въ Редакція
та Журнала Москвитянина.
Въ Букурещъ у Г-на Христа
Георгіева; Въ Ибраила у Г-на
Михаила Поповича.

Цареградъ •

Заповѣдь царска, коя-то ся чети миналата
недѣля на Высока-та Порта, когда-то Негово
Высочество Решидъ паша Везиръ ся упредѣли:

“Вѣрный мой Везиру Мехметъ Ре-
шитъ Паша.

„Благоизволяющъ пакъ тебе на служба-
та Великаго Везира да призови, упредѣлявамъ
въ исто-то време Риза паша за министръ во-
ененъ, Фети Ахметъ паша за топхане Мюши-
ри, и Васифъ паша за началникъ на царска-та
моя тѣлохранителна стража.

“Убѣденъ самъ че съ политическій твой
опытъ и мудрость, ще наредишь дѣла-та на
царство-то съ сполучіе и ревность.

“Вогъ да сохрани всинца ны.

“4 Реб-Юл-Евелъ 1274 (10-8-врія 1857).”

Преди нѣколко време, както бѣхме извѣ-
стили, Высока-та Порта испратила бѣше до
Сини-те, кои-то подписаха Парижскій-атъ
трактатъ, окружно писмо занимающе ся за ви-
сящій-атъ въпросъ на подунавски-те княже-
ства и особенно за ідея-та коя-то ся роди двѣ-
те княжества наедно да ся соединятъ. Отъ о-
кружно-то това писмо не са ся сообщили до
сега, освенъ нѣкои и други олдѣли въ Евро-
пейскій-атъ печатъ, и кои-то вмѣстяваме до-
лу. Споредъ както гледатъ читатели-те, Пор-
ти-атъ министръ иностранныхъ дѣлъ труди
ся съ това писмо да докаже на сили-те че мы-
сль-та за соединеніе-то на Княжества-та на-
рушава цѣлость-та на Османско-то царство,
и че е противна на основанія-та, кои-то Па-
рижскій трактатъ е положилъ.

Като чрезъ тойзи трактатъ ся упредѣли
мѣри за внутренни-те дѣла на княжества-та
да ся взематъ, не ся рѣчи обаче и промѣни

нѣкои на сношенія-та нхни съ Высока-та
Порта да станятъ, промѣни такива щото да
нарушаватъ Господарски-те на Порта-та вер-
ху Княжества-та правдини. Изначало тая мы-
сль бѣ ся видѣла като да приступува условія-
та на Парижскій-атъ трактатъ отъ 30 марта.
и като да излиза отъ предѣли-те въ кои-то
Дивани-те и Парижскій-атъ конгресъ должен-
ствувать да ся ограничатъ. Мысль-та, коя-то
ся породила двѣ-те Княжества на едно да ся
соединятъ, противна е на цѣлость-та на Ото-
манска-та держава, и показува че жители-те
на тия мѣста совсѣмъ отъ подданничество-то
да излезать. Окружно-то долно писмо за исто-
то това нецъ говори и ето по-главни-те отъ
него редове:

“Далечъ сме совсѣмъ отъ да ся сомнѣва-
ме за искренность-та на предмети-те, какви-
то и да са, кои-то Велики-те сили правятъ, по-
слѣ толика нхна жертва за сохраненіе-то на
цѣлость-та и господарски-те права на Ото-
манска-та Имперія. Последни-те обаче случай
можатъ негли ся взе за такива щото да да-
детъ да мыслиме че Правительство-то на Вы-
сока-та Порта промѣнило е мысли-те си, кои-
то за соединеніе-то е имало. Высока-та убо
Порта толко повече удолжена ся има, колко-
то мысли че послѣдно-то уничтоженіе на Мол-
давски-те избранія, обезсърдчиха оныя, кои-то
желаяха сохраненіе-то на нынѣшно-то состо-
ніе на работи-те, и принуди ги да молчатъ и
да не изразятъ мнѣніе-то си.

“Но понеже составляеми-те Дивани быдо-
ха подъ вліяніе-то на такива обстоятелства.
Высока-та Порта като не вѣрува че тѣ ще
подкрѣпятъ права-та на Держава-та, преварива
отъ сега оше и отблжскаж всякаковъ планъ,
кой-то за соединеніе-то на Княжества-та ста-
ва и мысли че като дѣйствува така никакъ не
нарушава никое условіе на Парижскій-атъ
трактатъ въ кого-то има единъ членъ кой-то

рѣшително казува че политически-те сноше-
нія на княжества-та съ высокая-та Порта ще
ся наредетъ наедно съ нея и Сили-те, кои-то
подписаха трактатъ-атъ отъ 30 марта.

“Министръ-атъ иностранныхъ дѣлъ като
продолжава писмо-то казува въ исто-то време
че, споредъ условія-та на трактатъ-атъ, ако и
Высока-та Порта ся приудява таково обяве-
ніе да направи, нема обаче намѣреніе да не-
ключи и мысль-та че Княжества-та можатъ е-
днообразни внутренни направленія да иматъ.

Съ миналый листъ явихме, споредъ теле-
графическа една депеша отъ Букурещъ че въ
тойзи градъ еднодушно за соединеніе-то на
Княжества-та въ Диванъ-атъ са ся изразили и
че вси за това подписали. Ето сега и по на-
подробно тия желанія:

1^о Самозаконіе на Княжества-та срещу
Высока-та Порта споредъ стари-те трактати:

2^о Соединеніе на Княжества-та на една
держава Руманія называема.

3^о Чуждъ Князь наследникъ взятъ отъ Е-
вропейска една сила, кой-то обаче да не е отъ
ближни-те предѣлни мѣста, и кой-то да от-
хранва дѣца-та си споредъ мѣстно-то вѣронс-
повѣданіе.

4^о Неутралность на Держава-та.

5^о Народно едно собраніе имѣюще законо-
дательна сила и представляюще народн^и-те ин-
тереси.

6^о Поручительство на седмъ-те сили.

Отъ представители-те на Диванъ-атъ
Епископъ-атъ Римнику и Логоветинъ-атъ А-
лександръ Балшъ, подадоха гласъ за раздѣле-
ніе-то на Княжества-та.

Ето и желанія-та, кои-то Влашскій-атъ
Диванъ изрази:

1^о Самозаконіе споредъ стари-те трак-
та-ти.

§. 76.

Като мина рѣка-та Алисъ, Крисусъ сти-
гна съ войска-та си въ Кападокія коя-то Пте-
рія ся называва. Птерія, е най голѣма-та
окружность въ това мѣсто и лежи близо Си-
напъ, лежащъ почти на край черно море.
Онъ запрѣ войска-та си на това мѣсто, и
плени земли-те Сиріански. Онъ привзе Пте-
ріанскій-атъ градъ и зароби жители-те му.
Онъ привзе такожде и вси-те ближни гради-
ща, изгони Сиріанци-те, Кападокіяни-те, Лев-
ко-Сиріанци-те и присели ги на друго мѣсто
ако и никакъ да му не дадоха причина да ся
оплакова. Киро обаче собрал войска-та си,
взе со себе вси-те челоуѣци кои-то може
въ путь-атъ си да намѣри и отиде на среща
му. Но преди да тури войска-та си на путь,
испрати теллалы камъ Іоніанци-те, за да ги
прикажи да ся возбунтуватъ противъ Крисуса.
Като неможи да ги убѣди, тржгна самъ съ
войска-та си и отиде да сѣдна срецо не прі-
ятеля. Двѣ-те войски взаимно на Птерійско-
то поле ся испытаха като силно едни на дру-
ги мѣриха. Послѣ общо весма сильно ся

сражиха, гдѣ-то много хора и отъ двѣ-те
страни ся загубиха; наконецъ нощъ-та раз-
дѣли воюючи-те безъ да можатъ нито едни-
те нито други-те да ся надвѣять.

§. 77.

Крисусъ като изблжчаваше себе за несо-
размѣрие-то на войска-та си, коя-то бѣ мно-
го по малобрейна отъ Кирова-та, и видѣвъ
на утрѣный день че тойзи князь непокушаваше
новъ ударъ, да поправи варнася въ Сарда, съ на-
мѣреніе Египтіяни-те на своя помощь да при-
зове, споредъ тракта-та кого-то онъ съ Ама-
сиса нхнаго царя бѣ направилъ, трактатъ
кого-то онъ по преди бѣ направилъ, отъ тракта-
та на Лакедемонцы-те. Готовише ся оше да из-
вѣсти на Бабилоніанци-те, съ кои-то такожде бѣ
ся союзилъ, и кои-то имаха тогда за царъ Ла-
бинета, и да каже на Лакедемонцы-те и тѣ
въ Сарда на уреченно време да ся намѣрятъ.
Мыслише зима-та спокойно да премине, и на
пролѣтъ противъ Персіанци-те да тржгне со съ
Сили-те на тия народи кои-то съ негови-те
бѣха ся соединили. Послѣ тия расположенія,
щомъ като въ Сарда ся варна испрати телла-

ПОДАИСТНИКЪ.

ИСТОРИЯ ПРОДОТОВА.

Книга перва.

Клію.

(Виждъ число 350).

направи рѣка-то, коя-то отъ лѣва страна на
войска-та течеше да мине отъ десната ѣ
страна: Ето какъ онъ това направи; Ископа,
като захвана отъ горе на станъ-атъ, глубокъ
единъ трапъ на образъ сѣрпъ, щото войска-
та да я има задъ гарбъ си. Рѣка-та като ся
вкарала отъ сторый-атъ каналъ въ новый-атъ,
забикили изъ отзадъ войска-та, и по долу
влезе пакъ въ легло-то си. Она щомъ на два
рукава ся раздѣли и абіе плитка стана щото
да ся гази и отъ двѣ-те страни. Нѣкои каз-
ватъ че старо-то нейно легло совсѣмъ на
сухо останало, но азъ неможа да одобря то-
ва мнѣніе, защото какъ Крисусъ и Лидіанци-те
можеха да минятъ рѣка-та на вржжаніе-то си?

2^о Соединеніе на Влашко съ Молдавско на една Держава и неутралность на мѣсто-то.

3^о Чуждъ Князь съ наследственно наследіе. Наслѣдникъ-аъ ще слѣдува православна-та вѣра .

4^о представительна конституція, имѣющая одного совѣта и избирательнаго одного закона вѣсма обширнаго .

АНГЛІЯ.

Градъ Делхи ся привзе.

Калкута 14 Сентября.

Юрюшъ-аъ противъ Делхи стана на 12 Сентября. Воински-те влезоха презъ дупка-та, кой-то близо Кашмирска-та порта бѣха направили, безъ да посрѣщати голѣмо упорство отъ непріятеля, и отидоха до Бастионъ-аъ Муръ, при Порта-та Кабулска, гдѣ-то непріятель-аъ сильно ся упрѣ .

Мы степенно въ градъ-аъ полека лека варвие, и непріятель-аъ както ся гледа отъ татакъ мостъ-аъ иска да ся тегли. Топовѣ-те противъ него ся обрѣнаха . Мы много загубихме .

Сиръ Ж. Утрамъ пише отъ Каундуръ че имало въ Удѣ 150,000 души на оружія, народъ-аъ вѣрува че Англичы-те никогда не ще можать да утарветъ това мѣсто .

Заговори на Асамъ ся откриха, кои-то имаха намѣреніе да Турятъ на Тронъ-аъ прежний-аъ раяхъ .

Северна-та страна на предѣли-те въ голѣмо волненіе ся намѣрва .

Бунтовницы-те сполучиха противъ наши-те воински снѣж, на Жиза; слѣднѣ-те тѣи водаха ся отъ Капитанъ Волтравъ . Тойзи чиновникъ като бѣ взелъ заповѣдь да мине рѣка-та Сарго, удари ся косвенно отъ бунтовницы-те .

Опасно едно чувство между наши-те войни противъ гражданско-то правителство зашто-то то поиска да воспрѣ строго наказаніе противъ бунтовницы-те да ся направи 150 души, кои-то Генераль Нейль роби бѣ уловивъ, освободиха ся отъ Г-на Грона .

РОССІЯ .

Писма отъ Петербургъ, 24 Сентября, извѣстивать че периниска много дѣятелна ся употребила между Министра правосудія и судійски-те въ Польша власти . Цѣль-та е судійско-то направленіе въ това мѣсто да ся по-

на пріатели-те му да кажатъ въ лѣтний-аъ мѣсяцъ на столица-та му да дойдать . Послѣ распрати воински-те кои-то уже съ запла-та имаше, и кои-то съ Персіяни-те бѣха ся были, безъ да помисли че Киро, кой-то нищо въ тойзи бой не предоби, можеше воински-те си камъ Сарда да отпрати .

§. 78.

Когда-то Крисусъ съ тѣя планове ся занимаваше, все вонъ отъ града съ змій ся наполни, и конь-те, като оставиха паства-та си тичаха да ги ядятъ . Това зрѣлище, на кое-то Крисусъ бѣ свидѣтель, бѣ на учи-те му едно чудо; и, воистинну, то быде едно чудо . Абіе проводи да вика гадатель-аъ за да истолкува това чудо . Посланицы-те неговѣ научиха това толкуваніе но не ложиха да му го сообщеть, зашто предѣи въ Сарда да ся вариятъ роби ся бѣха уловили . Отговоръ-аъ на гадатель-аъ бѣ че Крисусъ требаше да ся вадѣ да виде една чужда воиска въ земля-та му да дойде и кой-то ще завладѣ туземцы-те; зашто змій-та е щеря на земля-та, а пакъ конь-аъ непріятель и чужденецъ . Крисусъ бѣше уже ся уловивъ, когда-то тѣ тойзи отговоръ дадохъ; даже и незнахъ счастье-то на Сарда и на царя .

§. 79.

Когда-то Крисусъ послѣ битва-та на Птерія бѣ ся оттегилъ, Киро, научивъ намѣрѣ-

прави и да ся введеть тамо заведенія такива какви-то по тая часть и въ Россія има . Надѣять ся че правителство-то ще дозволи Тяжбы-те публично да ставать и адвокати да има споредъ както има въ Европѣ-те судища .

Морско едно отдѣленіе тржгна отъ Кроншатъ на 18 Сентября за да иде да подкрѣпи Русска-та Морска ескадра въ Китай .

Покойный Императоръ Николай .

Преде малко време списаніе Историческо отъ два дѣла составляемо издадесе въ Парижъ подъ заглавіе ИСТОРИЯ ИМПЕРАТОРА НИКОЛАЯ, отъ Алфонса Вейландера . Важно-то това списаніе достойно е за голѣмо вниманіе, описува животъ-аъ того Царя и служи въ исто-то време за Исторія на высоки-те политически вопросы, кои-то половина вѣка въ него-то Императоръ Николай живѣ, занимавахъ и Европа и Асія . Мыслиме да благодариме Читатели-те наши като извадиме отъ вторый-аъ дѣлъ на списаніе-то, приказъ-аъ на слѣднѣ-те дни великаго онаго Императора .

“Смерть-та на велики-те человѣцы, казува списатель-аъ, всегда съ извонредни приключенія ся предизвѣстива . Таково приключеніе не липса да предизвѣсти смерть-та Императора Николая .

На 8 Ноември, день святаго Архангела Михаила, случи ся извонредно приключеніе като предчувствіе, кое-то требаше да ся исполни, и страхъ общъ въ Петербургъ раздаде .

Въ тойзи день, голѣмъ единъ волкъ показа ся отъ Екатеринская; и кадѣ четьри часа утрянъ-та мина презъ махала-та святаго Пантелеимона, и разни жертви по путь-аъ си остави . Онъ двадесять и пять дупи бѣ ранилъ, когда-то сполучиха предъ Таврической-аъ дворець да го убиятъ . Извѣстіе-то на тойзи случай, смотряющъ ся отъ вси-те жители като знакъ на ближно едно злощастіе, не забави ся да достигне и до уши-те на царска-та майка, кой-то болва лежеше и страдаше отъ неврически-те свои болки, кои-то отъ 14 декабря я мучиха . Това като Императрица-та научи, заплака и смертно ся наскорби .

“ — Не бой ся, Майко, думаше ѣ велика-та Княгиня Марія, трудивша ся да я утѣши . Не бой ся повторяше она, волкъ-аъ ся уби и никому зло нема да направи .

ніе-то кое-то онъ имаше да распрати воински-те си, помисли споредъ мнѣніе-то на совѣтъ-аъ си да ся варви и колко-то по скоро кадѣ Сарда за да не остави време на Лидіани-те нови воински да собирають . Като направи това рѣшеніе тури го и безъ забава въ дѣйствиѣ, и като вкара воиска-та си въ Лидіа самъ онъ извѣсти Крисуса за варвежъ-аъ си . Тойзи Князь ако и много да ся бѣ смутилъ да гледа че мѣрки-те му ся откриха, и надѣжда-та му загубина, не остави Лидіани-те да излезать на бой да ги заведе . Немаше тогда въ Асія народъ по храбръ и по воененъ отъ Лидіани-те . Тѣ на конь съ долги копіе ся бѣха и бѣха презираднѣ конници .

§. 80.

Двѣ-те воински дойдоха въ поле-то кое то подъ стени-те на Сарда ся намѣрва, поле обширно и отворено, мокро отъ рѣка Илусъ и отъ разни други рѣки, кои-то въ Ермусъ, най голѣма-та отъ вси-те мѣрки ся вливать . Ермусъ тече отъ една гора, кой-то на Кивела е посвятена, и влива ся въ море-то близо до градъ-аъ Фоки .

Киро видѣвъ Лидійска-та воиска въ това поле за битва наредена, болящъ ся отъ конница-та: послуша совѣтъ-аъ на Ариага Мидійца-аъ; онъ собралъ вси-те камили, кои-то слѣдъ воиска-та храна-та и вещи-те носеха, и като ги раствари заповѣда человѣцы облечени как

“ — Дано Богъ даде ! ” отговори Императрица-та, но запомни онова що ще ти кажа . Не послѣ много въ расписъ-аъ на жертви-те, кои-то волкъ-аъ направи, ще ся вчисли и друга една по-голѣма жертва .

“ — То е предположеніе, майко, отговори велика-та Княгиня .

“ — Да, чадо мое; но това предположеніе основана ся на предчувствіе, кое-то отъ прескорбни вѣщественни злощастія ся оправдава . Кадѣ перви-те дни мѣсяца Октября на 1796, подобенъ волкъ, такожде голѣмъ въ Петербургъ бѣ влезлъ и горки зли бѣ причинилъ . И послѣ мѣсяцъ великая Екатерина, баба ти, внезапно умрѣ . Увѣри ся, чадо мое, голѣмо злощастіе ны угрожава . — “

“ И друго едно таково приключеніе причинило бѣ голѣмо впечатленіе Русскому народу . Въ первая-та неделя на велики-те пости обичай е Митрополитъ въ церква-та Соборскія казанъ да служи . Въ средѣ Литургіи-та, Діаконъ отъ велегласно повтаря имена-та на оныя на кои-то память-та въ Россія е поражена, сирѣчь имена-та лажливаго Дмитра, на Мазепу и пр . и на всяко име пѣвцы-те казувать : АНАΘΕΜΑ ! когда-то вси-те тѣя имена ся свершиха, истый-аъ Діаконъ помянува имена-та на покойни-те благодѣтели на отечество-то, и пѣвцы-те на всяко име повтарять : ВѢЧНА ПАМЯТЬ ! Послѣ това като име-то послѣднаго покойнаго Императора, ся воспомина Діаконъ-аъ велегласно помянува име то царствующаго Императора, имена-та на фамилія-та му, и священникъ-аъ Синодъ, служащій-аъ Митрополитъ, пѣвцы-те и вси-те присутствующи молять ся за долгодѣйствіе-то имъ . На 13 Февраля 1855, недѣля-та на православіе-то, Діаконъ-аъ като соверши каталогъ-аъ на умрѣли-те царіе съ име-то Императора Александра перваго, каза молитви-те на живуца-та фамилія, начинающъ отъ име-то Николая перваго . Но тогда по невразомително едно невниманіе отвѣщаха : ВѢЧНА МУ ПАМЯТЬ ! тая погрѣшка голѣмо впечатленіе направи и Митрополитъ-аъ малко остана замаенъ да падне . Императоръ Николай послѣ пять дни умрѣ . . .

“ Впрочемъ здравіе-то Императора ся люлѣше, сили-те му исчерпываха ся; онъ же трудилъ ся да ограничи зло-то за высоко-то чувство на своя-та камъ народъ-аъ должностъ . Противъ совѣти-те на Лѣкари-те, кои-то та-

то конници-те на тѣхъ да ся качать, и съ тозъ начинъ, предъ воински-те, противъ конница-та Крисусова да варветъ . Онъ въ исто-то време заповѣда на пешацы-те подиръ камили-те да варветъ и положи конница-та задъ пеша-та воиска . Воински-те така наредени заповѣда имъ да убивать вси-те Лидіани кои-то отъ предъ имъ ся являють, и да не оставеть освенъ Крисуса даже и ако да ся защищава послѣ като го уловять . Такива бѣха заповѣди-те Кироу . Онъ тури камили-те противъ непріятельска-та конница, зашто конь-аъ отъ камила-та ся страхува и не може нито да я гледа нито миризма-та ѣ да усѣща . Тая бѣ причина-та за кой-то онъ измысли това лукавство въ расположеніе-то на воински-те си да употреби, така щото конница-та, съ кою-то Крисусъ блистателна побѣда ся надѣваше да придобіе, безъ полезна да быде . Двѣ-те воински като преуспѣха да ся ударять, конь-те едвамъ созрѣха камили-те, назадъ удариха, и надѣжди-те Крисусове ся загубиха . Лидіани-те обаче съ това не ся уплашиха зашто католъ разумѣха игра-та, слезоха отъ конь-те и на крака ся бѣха : Най послѣ обаче, като голѣма повреда и отъ двѣ-те страни стана, на бѣгъ ся обарнаха и въ стени-те си ся затвориха, гдѣ-то Персіяни-те ги обсади .

(Слѣдува)

РАЗНИ НОВИНЫ.

кожде за полза-та на люди-те му го молиха да гледа здравіе-то си, онъ употребяваше седемнадесетъ часа отъ депоноіе-то за дѣла-та на царство-то, сушо така както и по преди занемающъ си на най голѣми-те подробности, многажды ся собуждаше презъ нощь-та и ставаше да свърши нѣкои работи кои-то въ него день не е можилъ да исполни.

“Кадѣ слѣдни-те мѣсяци на своето въ тойзи свѣтъ прибываніе, многажды средъ нощъ ставаше за да чите предъ святи-те икони псаломи-те царя Давида. Гласъ-ахъ му былъ толико умилителенъ що-то многажды Камаргеринъ-ахъ Г.нѣ Кринь, кой-то въ близка една стая спеше, вѣруваше да чува гласъ-ахъ на пророка царя . . . Пѣніе-тому бѣ пѣніе Лебедево.

“На 27 Януарія, Императоръ Николай усѣти да има хрема коя-то испервѣнъ виде си да е малка и славный-ахъ болѣвъ смѣеше ся за нея, Камаргеринъ-ахъ совѣтовалъ го бѣше да турн нѣколко пѣвици и онъ му отговори, „Иди ми намѣри двамина голѣми чиновници кои-то като ги наложишъ на врагъ-ахъ ми, не-та-та служба ще ми направятъ.“ Императоръ Николай или не ся сомѣваше че конецъ-ахъ на животъ-ахъ му приближава, или защото не искаше да насорби фамилия-та си, онъ всегда слѣдоваше да ся занимава за дѣла-та на царство-то съ иста-та неутомима дѣятелность кои-то во вси-те свои дѣния имаше.

“Зло-то обаче чувствително успѣваше въ първи-те три дена на Февруарія. На 9 като усѣти сили-те си малко позаеквати, чу Литургія-та въ църква-та на Дворецъ-ахъ и отиде послѣ да размотри стрѣлци-те Исмаиловски. обыкновенный-ахъ неговъ лѣкаръ Г.нѣ Мантъ и Докторъ Карель, трудиахъ ся да го воспретъ отъ това му желаніе; но Императоръ-ахъ му отговори.

“Смотрите болѣсть-та ми като че ся ка-сае за простъ единъ военъ.

Ваше величество, му отговори Карель, лѣкаръ въ войска-та ви не ся намѣрва, кой-то да позволява на нѣкой военъ да излиза отъ болница-та въ состояніе на кое-то ваше величество ся намѣрва на студъ 23 града.

“— Добръ. Въи исполнихте должность-та отговори Императора, сега и азъ треба да исполня моя-та.

“И Воистина противъ молбы-те на ро-вили-те и на чиновницъ-теси отиде на смотръ-ахъ, облеченъ съ дрехъ тонка. Послѣ смотръ-ахъ, виѣсто у дома си да ся завърне, отиде при велика-та Княгиня Елена Павловна и отъ тамо при военный-ахъ министръ кой-то бѣ немощенъ. Като ся завърна, въ дворецъ-ахъ усѣти хрема-та си много силна, легна си рано, но не може да спи. На утранный день пакъ противъ постоянни-те молби на домашни-те му, излезе да пригледа войски-те кои-то за Севастополь отхождаха и тогиз бѣ най слѣдний-ахъ день въ кого-то онъ излезе.

“Отъ тогда припадоцы-те на слѣдна-та му болѣсть отъ день на день по тежки става-ха. На 11 сгана и отиде да чуе Литургія-та; Но като не може да стои правъ принуди ся да сѣдне. Всегда обаче слѣдоваше да ся занимава до тринадесетъ и тогда като послуша совѣти-те на лѣкари-те остави наследнику должности-те на царство-то. Никон, нито самъ онъ не ся сомѣваше още за важность-та на болѣсть-та му, защото въ първыи-ахъ веинъ степенъ имахъ надѣжда за уздравеніе-то му, ако и по нѣкогизъ превземающъи ся отъ душевно расположеніе, благода реніе да да обра-ща умъ-ахъ си камъ смерть-та споредъ както и завѣщаніе-то му ны го яви; много пути ду-ма за челоуѣческо-то существованіе ставаше и онъ казваше: „Споредъ вѣчность-та, челоуѣческій-ахъ животъ е по малакъ, и отъ жи-вотъ-ахъ на насѣкомо-то.“

(Слѣдова).

— Царско-то правителство издаде слѣдую-ще-то извѣстіе:

“Понеже тукъ много недвижни имоти и-ма кои-то са ся купили, и са ся минали на и-ме-то на трето лице, и Европейцы-те употре-блявать тѣя лица за да купувать домове и други имоти, царско-то правителство смотря-юще това состояніе на работи-те като мно-го вредително, рѣши да даде шестъ мѣсяченъ единъ срокъ, за да ся дадѣтъ худжети-те на истинни-те притежатели, и въ исто-то време обявлява всяка тяжба такового вида, на Ефка-фа ще ся гледа. Като ся сверши тойзи срокъ, всякъ, кой-то съ това извѣстіе не ся сообра-зи, ще пострадае повреда, защото вѣра на за-писи-те не ще веке да ся даде.

— Правителство-то има намѣреніе да изда-де нови канмѣта имѣющи цѣна една лира и-ли и повече.

— Парижъ ся храни въ текуща-та година отъ 601 хлѣбара, 501 касани, 262 бурекчии, и 704 суджукчии. Въ него има 3,452 вино-продавницы, 822 лимонададжии, 284 пунчарии, има 1479 сапожницы, и 1280 тераии, има 1527 лѣкари и хирурги, 442 спецарии, и 281 баби.

— Предварителни-те дѣла за желѣзний-ахъ путь отъ юстендаа до Дунава, захванаха ся веке. Хендоцы ся ископаха за води-те на рѣ-ка-та, кои-то воспираше нѣколко растояніе на земляте, отъ гдѣ-то желѣзныи-ахъ путь ще мине, понеже сега веке време ся мина, дѣ-лата на пролѣтъ не премѣнно ще почеватъ.

— Русскій Генераль Чириковъ. Комисаръ за Турско-Русски-те предѣли въ Асія стигна онач суббота въ Цареградъ отъ Батунъ и Треп-зонтъ.

Конференци-те за направленіе-то на разни-те предмети, кои-то още въ преніе ся намѣрватъ, на скоро ще почеватъ между Рускii-ахъ Коми-саръ, Комисари-те на Порта-та Хюсень паша и Османъ бей. Францускій-ахъ комисаръ Г.нѣ Пеллисе, и Англіискій-ахъ комисаръ Колонель Симонсъ.

— Дума ся че Нусретъ бей, кои-то толко пути въ нашъ Вѣстникъ ся е поминувалъ за не гови-те въ Богарія добри наредби, щель былъ да о-тиде на Триполи, Варбарія, за да вземе коман-данта на военно-то тѣло, кое-то е упредѣлено Гума да накажи.

— Денъахъ въ кого-то Англіи-ка-та Кралипа бѣ заповѣдала Бога да ся молятъ и да говѣятъ тукашни-те Англіицы, бѣ ся упредѣлилъ за ми-нальи четвѣтокъ, и Лордъ стратфордъ де ред-клифъ, Англіискин посланикъ присуствава со вси-те си домашни и чиновницы на посолство-то си на религіозна-та церемонія.

Слово речено на начало то на уро-ци ти отъ С. М. Горскаго въ Плевень [25 Августа 1857.

Марео Марео, печенися и молвиши о мно-зѣ едино же есть на потребу. Маріа же бла-гую часть избра яже не отъ иметя отъ нежъ. Лука глава 10.

Человѣкъ като най благородно и изрядно существо отъ други тѣ видими твары, е вла-дѣтель на всяка та поднебесна, е избобрѣта-телъ на способни полезни и методи челоуѣко-любивы, знателъ на неизмѣнними ти закони на окружающа та наша природа, мудръ покори-тель на одушевлени тѣ твари словесни и без-словесни; желанія та му сж неограничени, во-ля та му ненасытна, стремленіе то му отъ владѣніе на владѣніе, отъ славъ на славъ, съ едно слово нѣма синоръ на свои ти необузда-ни раенія. За такъвзи ненасытность его кра-жиби предателства, клевети, смущенія, и всякъ родъ злодѣянія отъ суетнаго челоуѣка, кога е той безъ развитіе словесно, кое-то на про-

тивъ удовлетворява безмѣрны ты неговы же-ланія, и самоотверженіе за вѣчны ты обща-нія, кои то сж точка та, на кождо ся въспи-ржтъ най живи ты желанія во крайно то бла-го. Колко голѣмо достоинство придобылъ че-ловѣкъ съ умственно то развитіе, отецъ на слаби ти тука на землѣ тж, а на небѣ то на-слѣдникъ на Божii тѣ добрини! А челоуѣкъ безъ цивилизаціи (просвѣщеніе), безъ мо-раль (нравоученіе) съ христіанскж вѣрж безъ любви, безъ патриотизмъ (*), безъ ревность къмъ челоуѣкии тж, егоистъ (**), що е? товаръ тежакъ на землѣ тж, фанатическъ ра-зоритель на политически ти благоустройства, хищенъ на мирни ти жители, отрова на ду-ховно то ястие приготвенно отъ други съ голѣми трудове за младежи. Той или е тигръ люгъ стремящійся смѣло да раскжне кротка-го, или е многообразенъ Хамелеонъ подъ свя-то лице. За такъвзи религіозни ти устра-шенія сж мечтателна гатанка, политически ти наказанія сж нѣкога за него въ инерціи (не-дѣятельность) за великодушіе, освободенъ, отъ угрызеніе совѣти за злодѣянія та си ка-то безсловесно животное, блаженствува въ ти-ниж та на дѣйствія-та си спокойно. О студена нечувствителность! Христіанинъ безъ любви къмъ други ты, ако и да говори Ангелскы я-зыцы, не е друго освенъ котелъ, който ни-только, споредъ Апостола всячки ти му на-клоненія сж насочени къмъ суетъ, да кажемъ придоби Крисовы ты богатства, но тii му ставжтъ причина на погубленіе то му тѣлес-но и душевно. Такъвзи богати приличжтъ на Омировы ты логобды тутакси като яджтъ отъ лотосъ (трѣвж) забравяли отечество то си, и нѣколко богати забравжтъ нужды тѣ на оте-чество то си, и незнажтъ друго нѣщо, освенъ капризы (упрямства) суети и дивы страсты, уста та имъ зежтъ за любоначаліе, отъ кое-то только знажтъ да ся ползувжтъ колко то и отъ богатство то. Богатство то и начал-ство то съсь словесно развитіе сж два елемен-ти чрезъ кои то може да стане челоуѣкъ до-стопамятенъ на фамилиж тж си, сожител ти си, народа си и на цѣло то челоуѣчество. Той-случай е высокъ, за това го и нѣма всякій. Но нека опредѣлимъ кой е богатъ? защото сре-бролюбѣцъ-ахъ казва чи нѣма, а расточивый ду-ма чи му трѣбва много; първыи е бѣденъ за-що то милѣ и неггы ты си гдѣто рѣжи, а послѣдний е окаяненъ защото е сладостра-стенъ епикурецъ. Богатъ е онзи ному то ос-тава избытокъ слѣдъ умѣренъ тѣ нужны по-требы на фамилиж тж му въ всячки ты отно-шенія, а избытокъ-ахъ му е дѣлъ на сирмасы ти и сирачи та на отечество то му. Силни и богати! гдѣто и да сте къмъ васъ сж обър-нати разсѣжжени ти погледи на сирмашки ти вдовишки сынове на отечество то ви за тѣх-но то въспитаніе, ви сте тѣхжи бащи, ви ще дадете отговоръ на страшныи судъ зара-ди тѣхж. Помыслете сладострастыи ты и сре-бролюбивы богаты въ притчи тѣ Евангелскы и ще проумѣите за себе си; или ако гы не вѣрвате то истинствава за васъ пророческата рѣчь „Рече безумиъ въ сердцѣ своемъ нѣстъ Богъ.“ Доказа ся слѣдователно логически чи има богати помежду ви, только ако ищжтъ да си отрѣжжтъ челоуѣческо то опредѣленіе кой христіанинъ съсь чувство челоуѣческо не ще избѣгне Мароины тѣ грижы и не ще пріе-Маринж тж благж часть? Исусъ спаситель міра влѣзе въ едно село: а жена нѣкоя Марео пріе го въ кжжж тж си сестра и Маріа слѣдна при крака та Исусовы, и слушаше слово то му и про: Марео като ся искаа, чи сестра и е оставила сама да готви, Исусъ жж окаж и ре-че едно е нужно на челоуѣка, а Маріа избра добрж тж часть, коя то не ще ся отне отъ нежъ. Кое е това нужно то? душевно то спа-сеніе, за кое то слѣзе Всевышный Богъ на землѣ тж смиренъ челоуѣкъ, ублажава Маріи

*) Любви къмъ отечество.

**) Себялюбецъ.

ся чуватъ изъ народа роптаніи и тѣжбы отъ злоупотребленія —

Вездѣ ся раздавать благодарни слухове; се-
лянетъ благославятъ, и съ всѣхъишеніе въхва-
ляватъ мѣдро-то Правителство Его Величе-
ства Султана, чрезъ което ся удостоихъ, и
тѣмъ да видятъ, въ пресвѣтлѣ дни Милости-
вѣйшаго Державнѣйшаго Государя и Царя На-
шего Султанъ Абдулъ Меджита (комуто Богъ
да съхрани здравіе-то и жавота на премногая
лѣта!) такъвъ управитель, какъвто приляше
на мѣсто-то. Слава и хвала и на Негово Пре-
всходителство новаго Каймбака Рамжъ Бея!

Единъ пѣтвикъ.

Вѣстникъ Т а и м с ъ сообщая цѣло окру-
жно-то писмо, кое-то Порта-та до свои-те по-
сланницы е испратила, и отъ кое-то ны вмѣ-
стили бѣхмѣ въ миналѣи си листъ една часть.

Това писмо е слѣдующе-то:

„Испращамъ ви копия на писмо, кое-то
мы до Молдавскій каймакамъ испратихмѣ, абіе
послѣ уничтоженіе-то на избранія-та, содержа-
ніе-то того документа, ще ви дозволи да уцѣ-
ните искренность-та съ кой-то Высока-та Пор-
та должности-те си исполнява.

„Царско-то правителство, съ министер-
ска та свѣдѣніе отъ 2/14 октоврія 1856, и
съ послѣдніи те и попрежни-те свои объявленія,
не забрави да яви, съ истинна искренность,
на Милостиви-те Сили, кой-то Парижскій-атъ
трактатъ подписаха, мысли-те си за вопросъ-
атъ на Подунавски-те княжества. Увѣрени сме
че всѣхъи-те сили, кой-то Парижскій-атъ тра-
ктатъ са подписали, и кои-то съ торжествен-
но-то свое дѣяніе, объявиха предъ цѣль свѣтъ
колько желаятъ независимость-та и цѣлость-
та на имперія-та, да благодарятъ на Высока-
та Порта като иска да имъ докажи оная стра-
на того вопроса, кой-то ся относя на всѣхъи-
атъ интересъ станалаго уже Европейски.

„Правителство-то на Высока-та Порта
никакъ не ся сумнѣва за искренность-та, коя-
то Сили-те камъ нея иматъ, нито мысли че
като забраняватъ тая или оная мысль не ис-
катъ да направятъ щото горерѣченно-то на-
чало да не сполучи.

„Ако често за тойзи предметъ говоримъ,
причина-та е зашто-то на насъ най-много во-
просъ-атъ ся относя и зашто-то искаме да до-
кажемъ на наци-те союзницы коя е мысль-та
на Высока-та Порта, верху тойзи вопросъ,
кой-то клони голѣмо нарушеніе на законни-те
нейни права да направи, права, кои-то и отъ
време-то и отъ не отпровергаеми-те докумен-
ти са посвятни, — между тѣмъ да угасимъ
всичко-то неблагоприятно впечатленіе, кое-то

нѣкои записи, съ хиляди напечатани отъ про-
тивна-та часть, може въ духъ-атъ на прави-
телства-та да ся е причинило.

„Ново и искренно едно объявленіе отъ
Высока-та Порта, видя ны ся толико да е ну-
жно, колко-то че, отъ какъ избранія-та въ
Молдавія ся уничтожиха, бунтовнически-те, ка-
жи, клубове во Влашко, обезсердчиха онаи жи-
тели во Влашко и Молдавско, кои-то первенъ
имаха нѣкои дерзость мнѣніе-то си да кажатъ.

„Собрани избрани подъ таково вліяніе не
са нито могатъ да увѣрятъ на Высока-та
Порта че тѣ ще почитатъ права-та ѣ: Слѣ-
дователно, царско-то правителство като не
излиза вонъ отъ предѣли-те на трактатъ-атъ
отъ 18/30 Марта, мысли за своя должность да
науи и повтори объявленіе то отъ 2/14 окто-
врія, и явно да каже че, кое-то и да е жела-
ніе-то, кое-то привременный-атъ Диванъ е
изразилъ за соединеніе-то на Двѣ-те княже-
ства, Высока-та Порта основающая ся на Па-
рижскій-атъ трактатъ, споредъ кого-то ко-
нечна-та наредба, совсѣмъ отъ едно споразу-
мѣніе между Высока-та Порта и Сили-те, кои-
то трактатъ-атъ подписаха, принуждава ся
рѣшеніе-то си на това отгорѣ да держи.

„Мы искренно ся надѣеме че това рѣ-
шеніе основающе ся на причины, кои-то мно-
го за Турція са полезни, ще ся уцѣни отъ
Сили-те камъ кои-то съ най-голѣмо довѣріе
ся полагаемъ. Увѣрени сме че нѣхно-то пра-
восудіе ще ны помогне на важна-та тая ра-
бота.

„Добро-то споразумѣніе, кое-то благопо-
лучно ся е вселило между вси-те Сили, кои-то
Парижскій-атъ трактатъ са подписали, за кня-
жества-та, е за насъ едно поручителство че
тыя работи съ начинъ удовлетворителенъ ще
ся наредятъ. Като Сила, коя-то того тракта-
та е подписала, нищо друго не желаемъ ос-
вѣнъ добро-то това споразумѣніе да ся сохрани.

„Заповѣдано ти е да прочетешъ тая де-
пеша на министр-атъ иностранныхъ дѣлъ, и
копия отъ нея да му оставишь.

Ето сега и приключено-то писмо, кое-
то Аали паша до Молдавскій-атъ каймакамъ
бѣ испратилъ.

А а л и п а ш а н а М о л д а в с к і й К а й-
м а к а м ъ.

„Г-не Князе, Телеграфическа-та моя де-
пеша отъ 12/24того яви ви рѣшеніе-то, кое-то
Порта-та направи по слѣдствію на едно спо-
разумѣніе между себе и шесть-те други Сили
кои-то Парижскій-атъ трактатъ подписаха за
да ся уничтожатъ Молдавски-те избранія.

„Съ твоя-та депеша отъ 13/25 научихмѣ
ся усердіе-то кое-то ты показа за да испол-
нишь заповѣдъ-та его Величества Султана.

одно мѣсто на крѣпость-та гдѣ-те немаше
стража. Никогда не ся страхуваха градъ-атъ
отъ това мѣсто за да ся привземе. Това мѣ-
сто бывше утесисто и непреборимо бѣ само-
то гдѣ-то Мились, и ѣкогнѣ царь Сардскій,
не бѣ завелъ Левъ-атъ кого-то бѣ взелъ отъ
своя една наложница. Гадатели-те отъ Тел-
мисъ бѣха му предвѣщали че Сарда непросту-
пима ще е ако обиколитъ стени-те съ Левъ-атъ.
Споредъ това предвѣщаніе Мились завелъ го
бѣ вездѣ гдѣ-то крѣпость-та можеше да ся у-
дари и насилъ. Онъ обаче небрежилъ бѣ
страна-та, коя-то гледаше камъ гора Тмолусъ
като неприступима и недоступна, Хиреадъ бѣ
созрѣлъ отъ вечеръ-та одного Лидіяннина да
слиза отъ крѣпость-та отъ това мѣсто, за да
прибере шлемъ-атъ си, кой-то отъ горѣ на
долу бѣ ся тарколилъ и го бѣ видѣлъ, пакъ
отъ исто-то мѣсто да ся качива. Това мнѣніе
собуди го и даде му да мысли, онъ ся качи
тамо и слѣдъ него други Персіяни, кои-то та-
кожде отъ голѣмо множество ся послѣдоваха.
Така Сарда ся привзе и цѣль градъ на разгра-
ба ся придаде.

„Нищо немамъ да приложу на инструк-
цій-те, кои-то ти дадохъ съ горно-то мое пи-
смо.

„Колко-то за исполненіе-то, такожде за
должность моя считамъ да яви вашему пре-
восходителству вещественно-то мнѣніе на
Высока-та Порта за вопросъ-атъ.

„Предъ все друго, имамъ честь да ви
яви че царско-то правителство толико на свой-
те права постоителствува, и толико е рѣшено
да ги сохранява колко-то и делае да исполни
должности-те си, кои-то отъ тѣхъ происхо-
ждатъ.

„Высока-та Порта убо не може друго же-
ланіе да има освѣнъ да види да си исполни
много умно и много скоро оная часть на объ-
щанія-та си, на коя-то исполненіе-то повѣрен-
но е на власти, кои-то отъ нея зависятъ.

„Мы мыслимъ че, да ся исполни това
желаніе, ваше превосходителство нищо по-до-
брѣ не може направи освѣнъ буквально да слѣ-
дова инструкцій-те на фирманъ-атъ, кои-то на
избранія-та ся относятся, суццо така както из-
ясненія за Влашко ся дадохъ, и на кои-то ис-
полненіе-то рѣши ся отъ вси-те Сили въ Мол-
давско да стана. Съ тойзи начинъ отвѣстна-
ность-та вашего превосходителства ще ся о-
пази, и Высока-та Порта много ще быде бла-
годарна като види че точно инструкцій-те ней-
ни си исполнилъ.

„Порта-та, Г-не Князе, за важна-та тая
работа, на преданность, коя-то имашъ ся пол-
за-та на Имперія-та както и за полза-та на
Княжество-то, ся надѣе.

„Пріиме и пр., „

19/31 Августа 1857.

РОССІЯ.

Вѣстникъ К а в к а з ъ содержава слѣду-
ющіи-те новини за военно-то Руско Тѣло въ
Лесгія.

„Руско-то тело, кое-то ся води отъ вое-
начальникъ-атъ Барона Бревски, върна ся отъ
свое-то въ гори-те ходеніе. Трудно то това
дѣло, имѣ много добри слѣдствія. Племя-то
Дидо, распржсена ся, и ниви-те му са опусты-
шиха. Всичко-то мѣсто растворя ся сега съ
военни путища, за да турятъ въ сношеніе по
главни-те военни станове.

Распржснваніе-то на племя-то Дидо мно-
го повреди Шамила, кой-то ако и да ся при-
нуждава да держи вси-те свои войски въ Са-
латавъ, испрати обаче на племя-то Дидо съ
на си Гази Мохамеда съ 2 или 3 хиляди войни
Лесгіяни-те ако и да получиша такава помощь,
не можиха обаче да ся упрятъ на Руски-те
войски, кои-то слѣдовать да опустушавать ни-
ви-те, и да нападатъ противъ села-та Вецаль
и Ковія. Мѣсто-то отъ Канутки до Тукети со-

§. 85.

Колко-то за Крисуса, ето какво бѣ счастье-
то му. Онъ имаше одного сына, за кого-то уже
горѣ споминахъ. Тойзи сынъ имаше всякакви
добри качества, но бѣше нѣмъ. Во време на
благодѣнствіе-то си, Крисусъ все бѣ употре-
билъ за да го изцѣри, и мѣжду други-те сред-
ства, бѣ прибѣгналъ на Делѣиско-то пропѣ-
лице. Пивія бѣ му отговорила: „Лидіяннино,
царю на много Лидіи, безумный Крисусъ, не
искай да чуешь въ Дворецъ-атъ ти гласъ-атъ
твоего сына. По добрѣ е за тебе никогда да
го не чуешь; Онъ ще да почени да говори на
день-атъ когда-то твои-те злощастія ще по-
ченатъ.“

Послѣ привземаніе-то на градъ-атъ, е-
динъ Персіянинъ щеше да убіе Крисуса безъ
да го познава. Тойзи Князь гледаніе го верху
му да дохождаз но обремененъ отъ злощастія-
та си, не ся трудилъ да отбѣгне, и никакъ
грѣха немаше да умрѣ отъ удари-те му. Мла-
дыя-тъ нѣмый князь, видѣвъ Персіянинъ-атъ
верху отца му да нападува, совзятъ отъ у-
жасъ, насилъ ся и това насиліе направилъ да
продума: „Войнъ, извика онъ, не убивай Кри-
суса.“ Тѣмъ бѣха перви-те негови думи, и со-
храни сила-та да говори во всички си оста-
валый животъ. (Слѣдова.)

че като ся срамувалъ въ Спарта да ся завър-
не послѣ като изгуби другари-те си, уби ся
самъ въ побойно-то поле, въ мѣсто-то Тиреа.

§. 83.

Таково бѣ состояніе-то на работи-те въ
Сарда когда-то посланникъ-атъ стигна за да
моли Спартіати-те да дадѣтъ помощь на Кри-
суса, кой-то бѣ обсаденъ въ столица-та си На
това предложеніе-тъ никакъ ся не колебаха за
да му испратятъ помощь. Войски-те и кора-
бли-те уже готови бѣха; но въ това време
другъ единъ скороходецъ пристигнува и извѣ-
сти че Лидіискій-атъ градъ ся е привзель и че
Крисусъ робъ ся е уловилъ. Спартіати-те
много ся наскорбиха и мирни си останаха.

§. 84.

Его начинъ-атъ съ кого-то градъ Сарда
Сарда ся привзе. На четиридесатый-атъ день
отъ обсада-та, Киро объяви, чрезъ коницы вез-
дѣ по станъ-атъ распртени, че ще награди
оногова, кой-то первый на крѣпостна-та сте-
на ся качи. Войска-та воодушевлена отъ
това обѣщаніе, направи покушенія но безъ да
сполучи. Престанаха убо удари-те и самъ Хи-
реадъ, родомъ Сардецъ, предпрія да ся качи на

всѣмъ ся опустуши. На 7 Септември, Руски-те войски бѣха готови да оставятъ мѣсто-то, но като отхождаха, оныя кои-то держатъ ближнѣе горски вершини нападнаха и почеха да гарметъ, и тогда Генераль Бревски запресе и заповѣда войски-те назадъ да ся вжрять и тогда като нападна верху имъ, принуди ги да бѣгати, и много челоуцы да загубятъ, и тѣсно-то Кидерско совѣтъ свободно да оставятъ. На 8 Септември Руска-та войска стигна до средъ племе-то Капуткини, и на утренний день слезе въ долина-та Сувагери.

СЕРБИЯ.

Писмо отъ Белградъ, отъ 6 Октоврія, дава извѣстія нѣкои за единъ заговоръ, направенъ съ намѣреніе да убіе Князь-атъ Сербски. Это писмо-то:

“Г-нъ Рая Дамяновичъ, Сенаторъ и прежний внутренній министръ, кой-то ся врѣщаше отъ засѣданіе-то на Сенатъ-атъ заедно съ предсѣдатель-атъ того собранія, нечаянно отъ Полиційскій началникъ на путь-атъ ся вопрѣ. Въ исто-то време и двама частни челоуцы ся запрѣха. Послѣ единъ чиновникъ на Семендрія съ пядесять конницы отиде за да запрѣ Павла Яковича Сенаторъ-атъ и прежний министръ финанціи, кой-то на отпушеніе ся намѣрваше.

“Увѣрять че тья воспренія быдоха по слѣдстію на едно покушеніе намыслено противъ животь-атъ Князовъ, и кое-то, безъ сумнѣніе имало намѣреніе и правителство-то да растури. Двама-та запрени Сенатори са отъ найважни-те лица на мѣсто-то и много отъ вародъ-атъ ся обичатъ. Г-нъ Дамяновичъ е баджанакъ одного Князова племенника. Мнозина други още по мѣсто-то ще ся уловѣтъ.

“Телове-те на Тилеграфъ-атъ на много мѣста ся бѣха скжсале. Огнь вечеръ-та ся бѣ появилъ съ намѣреніе, какъ-то ся види, да ся ползуютъ отъ смущеніе-то. Какъ да е порядокъ-атъ и спокойствіе-то не ся смутиха.

Намѣрваме въ едно писмо, пратено отъ Бѣлградъ до Берлинскій Таймсъ и други подробности за покушеніе-то противъ животь-атъ Сербскаго Княза :

“Вчера, 26 Септември, владѣющій-атъ Князь Александръ первый, като ся заврѣщае отъ едно путешествіе внутрѣ по мѣсто-то, стигна тукъ въ добро здравіе. На утренѣ-та още като стигна, слухъ ся раздаде въ градъ-атъ, че ся покушили да го убятъ. Казувать че като ся врѣщаль, и приближилъ Бѣлградъ, нѣкои си челоуцъ излезъ изъ шума-та, кой-то е по край путь-атъ, приближилъ калѣска-та Князова и като хвжрилъ пушка-та, казалъ му: “поискалъ бѣхъ и долженствувахъ, понеже самъ упредѣленъ, да тя убия; но преди да ѣсторя тая вина, раскаяхъ ся и моля да мя простишь.” Така и вчера единъ чиновникъ на Сенатъ-атъ отиде, и тамо потражи одного Сенатора.

Абѣ като послѣ окикновень разговоръ стана, тойзи Сенаторъ, кой-то по-преди Министръ ученія е былъ, е зетъ най-богатаго торговца, е баджанакъ одного племенника Князова, и е Князовъ чиновникъ, содружень сый отъ предсѣдатель-атъ Сенатскій и отъ чиновникъ-атъ остави Сенатскій-атъ домъ, и качи ся съ предсѣдатель-атъ на калѣска-та му. Но она не варѣ кадѣ градъ-атъ право, но право кадѣ казарма-та на конице-та и тамо като стигнаха извадиха една заповѣдь споредъ конѣ-то Сенаторъ-атъ ся улови и въ желѣза ся обкова. Предсѣдатель-атъ слѣдова путь-атъ си мирно. Въ исто-то време единъ Ескадронъ отъ войни на Семендрія испратиха за да уловятъ и другъ единъ Сенаторъ.

“Сѣга на часъ-атъ научавамъ ся че и други Сенатори са ся уловили, кои-то наистина противни на Княза бѣха.”

Это и друго едно писмо отъ Бѣлградъ, пратено до Пестенскій-атъ Лондъ :

Лица-та кои-то ся запрѣха за единъ заговоръ противъ животь-атъ на Князь-атъ, затворени са въ военна-та Болница, гдѣ-то въ желѣза са вжрзани и отъ мнозина вардени. Писма ся намѣриха, и явно доказватъ че са ся рѣшили Князь-атъ да убятъ. Не ся знае обаче време-то и мѣсто-то, кои-то са избрали за да направятъ това покушеніе. Мыслятъ че два-та пожара отъ кои-то единъ-атъ отъ вечеръ-тѣ ся бѣ турилъ, а другій-атъ въ день-атъ когда-то заперенія-та быдоха, близо дворець-атъ, и кои-то пристигнаха да угасятъ, были нарочно турени.”

Ссѣдующи-те подробности отъ Сербске новине са извлечени :

“На 6/18 Октоврія, Стефанъ Стефановичъ предсѣдатель-атъ державнаго Совѣта, ся запрѣ.”

“На 10/22, полиція-та улови Павла Станишничу, членъ державнаго Совѣта и Цвѣтка Райвича, издадени отъ запереніе-те.

“Разумѣ ся, казувать Сербске Новине, че заговорницы-те сребро взели отъ Княза Милоша. Докторъ Патсекъ, неговый челоуцъ, донесалъ бѣше тукъ преди малко, 5,000 желтицы само оному дали кой-то щель да убие Князь-атъ.”

Покойный Императоръ Николай.

(Виждѣ число 351.)

“На 17 Февруарія, прупадоцы-те на болѣсть-та взеха по-важенъ характеръ, щото Лѣкари-те рѣшиха да сообщеть страхъ-атъ си на наслѣдника на тронъ-атъ, ако и единъ отъ Лѣкари-те да имаше още нѣкой дадѣжды. Кадѣ вечеръ-та обаче всяка надѣжда ся загуби и смертни знакове предизвѣстиха конецъ-атъ на животь-атъ. На прискорбно-то това извѣстіе великій князь Александръ смаянь остана, но за должность своя помысли на почитаема-та своя майка да го каже. Императрица-та наскорбена и тя и обладана отъ неизцѣляема-та печаль, както она сама я пагывавае, но представляюща си и велики-те должности, кои-то вѣра-та намъ налага, затече ся да отиде въ стая-та умирающаго и заповѣда тѣмъ должностъ да ся исполнятъ.

“Въ первая-та постна недѣля, Императоръ-атъ бѣ началъ да говѣе, но, понеже често ся оплакваше за изнеможеніе-то си, многожды бѣ явилъ че не ся надѣе да може до конецъ благочестива-та тая должность да исполни. Императоръ-атъ не знаеше че Императрица-та бѣ въ стая-та му. Тая приближи полка при него и като на колени отъ предъ му седна рѣче му умиленно. — Пріятелю мой, ты не можешъ да говѣеши всяка-та первая недѣля за да ся причастишь? Свято-то причащеніе полезно е за душевни-те болѣсти, та има по нѣкогнѣ и спасителни слѣдствія за тѣло-то. — Така мыслишь? Любезная ми, отговори Императоръ-атъ; и какъ искашь, като въ легло-то лежа Бога да приема? Не, не мога приближи такава една велика тайность безъ да не самъ облечень; чекамъ да исполня тая должность на часъ по-способень.

“Императрица-та не смѣюща да постоянствува, малжна, но очи-те ѣ со слезы ся напояхъ. Нѣколко минути послѣ, почена съ нисакъ гласъ една молитва да чете. — Молитва ли пріятелко моя четешъ, каза ѣ Николай, зашто? За тебе. — Мигаръ въ опасностьъ ся намѣрвамъ? Императрица-та не може да изрече погубителна-та рѣчь, но, “моля ся, му каза, за да оздравеишь скоро.” — “но желая и ты здравіе-то си да гледашь, дума ѣ Императоръ; нажалена и уморена тя гледамъ; Иди почини си нѣколко минути. И Императрица-та излезе.”

“Кадѣ три часа презъ ноцъ-та, Николай като ся пробуди отъ малакъ единъ тежакъ сонъ, созрѣва Лѣкаръ-атъ Мантъ да сѣди на

столъ близо легло-то му. — Любезный ми лѣкарю, му казва, искамъ да узнаю истину-та; кажими, каква е болѣсть-та ми, и ако наистина е опасна. — Ваше величество, отвѣща Лѣкаръ-атъ; не мога го скри на ваше величество; Болѣсть-та му е много опасна, десно-то легко ся е повредило. — Ще кажешъ че отъ раслабленіе ся угрожава? — Да, Ваше Величество, освенъ ако зло-то на наши-те трудове не отступи.

“Отъ това, Императоръ-атъ, все разумѣ. Обжрна око камъ Лѣкаръ-атъ здраво и впросително казуваму.

— “Попытахъ тя за гола-та истина, и искамъ да я науча.” Лѣкаръ-атъ нанеде глава и молчеше; гласъ-атъ му съ хлцаніе ся давеше. — Въ опасностьъ смертна ли ся нахождамъ? ще умря ли убо? повторява му Императоръ-атъ. — За да получите животь блаженъ на небеса, отвѣща Лѣкаръ-атъ.”

“Предъ смертно-то това рѣшеніе, лице-то Николаево, никакъ ся не промѣни, усните му никоя уплателна рѣчь не продумахъ, и жила-та му нито съ едно тупваніе повече ся умножи. Въ погледъ-атъ му и на чело-то му висока надѣжда ся изображаваше. Съ почитаніе, очи-те си камъ небо-то обжрна като да искаше да намѣри путь-атъ кого-то душа-та му щеше да слѣдова, и пять почти минути предаденъ на благочестива и глубока мысль ся намѣри. Жертва своего престола и своего живота на Бога правеше.

“Лѣкаръ-атъ приклони на гарди-те му и слуша. — Що гледашь на гарди-те ми? Пыта го Николай; Гнилости ли? — Не, Ваше Величество, но начало на раслабленіе въ легко-то. То опасно е, е? — Казахъ ви го ваше величество, смерть-та е. — Та имашъ ли: казува му Императоръ-атъ съ неубѣждено едно подсмиваніе, Имашъ ли дерзость да изрѣчешъ така най слѣдно-то ми рѣшеніе? — Това ми поведеніе, отговори му Лѣкаръ-атъ Мантъ, исполнявамъ Ваше Величество, строга но неизбѣжна една должность, не казахте ли ми Ваше Величество, “Когда-то часъ-атъ дойде и познаете нужда-та, искамъ истину-та да ми кажете? Часъ-атъ убо, Ваше Величество дойде, и нужда-та на тойзи часъ ся представлява. И не само за това, Ваше Величество, долженъ бѣхъ така да ся обходя, но зашто сте християнинъ, самодержецъ и домоначалникъ, та треба мѣри-те ви да вземете. Нѣколко часове още да живѣете ви оставать.

Силиви-те ви са на мѣсто-то, и восползувай-те ся, зашто-то никоя веке надѣжда нема. На кокець, Ваше величество, казахъ ви всяка-та истина, зашто-то ви познавамъ и зашто-то ви любя...”

— И азъ отговори Императоръ-атъ, почитамъ тя и обичамъ тя. Послѣ же малко молчаніе, приложавъ: — Искамъ да видя перворожденнаго моего сына. Викнете го!

(Слѣдова.)

Едирне, 17 Октоврія.

Гроздоберъ-атъ е много весель зашто-то време-то с хубаво. Путища-та са добри, но арабджин-те са скупи. Тѣ вземать по гроша 250—260 за кола и то само за растояніе отъ 5 часа само. Но що да сторишь, скупо евтино, хора-та бжзатъ да не бы дождове-те да нападнятъ.

Земледѣлцы-те обаче желаятъ дождъ да падне, зашто-то земля-та толко е суха щото не може да ся копае и оре.

Всякъ день кербани отъ коли съ пшеница натоварени въ градъ-атъ ны дохождатъ, и пшеница-та въ хамбари ся растоварва.

Илтизамджин-те само продаватъ пшеница-та си, но ако и кило-то за гроша 18—17 да даватъ, купувачи обаче вема.

Г-нъ Бартелеми Бенедети, консулъ Прускій и Данимарскій, получи нишанъ-атъ Меджіаіе четвертаго класа.

Монастырь, 10 октоврѣя.

Разни убійства по околнѣ-те мѣста ся случиха, даже и днесъ едно убійство ся случи. Единъ циганинъ, кой то ходи волна да чепкаши, уби ся съ пидовъ отъ едно зангѣе, безъ да има нѣкоя причина. Казувать че былъ пѣанъ. Губернаторъ-атъ тотчасъ заповѣда въ темница да го затворятъ, и надѣме ся злѣ да го накаже, зашто-то инакъ злодѣйцы-те нема да ся обуздятъ.

Знаете че хора за аскеръ написватъ и лѣкаръ-тъ гы гледа ако са достонни за тая служба. Лѣкаръ-атъ обаче, Г—нъ Стефанакъ, кой-то бѣ упредѣленъ да гы гледа, избави нѣ-кой си като каза че не са способни за да ся напишатъ и че были слаби. Откры ся обаче че онъ правелъ това за пари, и ради това осу-ди ся една година на заточеніе да отиде и гроша 5,000 джереме да плати.

РАЗНИ НОВИНЫ.

— Омеръ Паша, Екреми сердаръ, упредѣлялъ ся бѣше общъ губернаторъ въ Багдадъ, както бѣхме извѣстили. Сега негово превосходительство готови ся да тржне на тая своя служба.

— Отъ вси-те народи на Отоманска-та Имперія кон-то са подданныи, народъ-атъ Арменски е кой-то най-много на просвѣщеніе-то успѣва. Той има разни училища въ Цариградъ, Парижъ, Москва, Виенна, Венеція и Калкута; има и Вѣстницы и періодически списанія, кон-те въ тѣя градища ся издаватъ, а сега предприелъ е да издава и друго едно много любопытство помѣсячно списаніе подъ заглавіе Восточна Гусля. Въ това списаніе изложавать ся пѣснѣ Арменски, Турски Арабски, направени съ музически ноти и съ Армянски и Французски слова написани. То, казахме, на мѣсяцъ веднождъ излази и продава ся по 60 грошъ Листъ-атъ. Видите ли, Болгари?

— Телеграфическо едно извѣстіе увѣдоми Европа че въ Бѣлградъ заговоръ ся былъ открылъ, имѣющъ цѣль Кнѣза Сербскаго да убіе, и Правительство-то да растури. Въ тойзи заговоръ обвиняватъ ся и мнозина отъ первенцы-те.

— Въ недѣля презъ ноцъ-та огнь избухна на Витъ—Пазаръ въ Цариградъ, помощъ-та обаче на скоро пристигна и отъ едно кафене нищо друго не изгорѣ.

— Въ недѣля вечеръ-та злодѣйцы нѣкои испытаха ся да влезать въ единъ домъ въ улица-та Линарди, на кого-то Господари-те бѣха отишли вонъ на гости. Единъ отъ слуги-те като чу врата да ся отваря, качи ся на прозорецъ-атъ и отъ тамо помощъ выкаше. Съ тойзи начинъ злодѣйцы-те побѣгнаха кадѣ улица-та Ени—Чарши.

— Минала-та недѣля една Госпожа бѣше на църква, и като ся врщаше, ето тримина души я срещнуватъ и улавятъ часовникъ-атъ ѝ. Госпожа-та сполучи да улови зинджиря, и така тя тегли, тѣ теглиха, зинджиря, кой-то бѣ отъ злато, скжсува ся, и половина-та въ рудѣ-те на Госпожа-та остава, а пакъ друга-та половина и часовникъ-атъ злодѣйцы-те занесватъ.

— Четырма злодѣйцы намѣреніе бѣха сторили единъ домъ на Вешникъ—ташъ да обертать, и въ недѣля презъ ноцъ-та бѣха упредѣлили часъ-атъ на злодѣяніе-то си. Полиція-та научи това, и испрати кавази, кон-то внезапно искочватъ и ето лють единъ бой между кавази и злодѣйцы ся почева. Злодѣйцы-те имаха пидови и ножове, и изгармеха. Единъ отъ кавази-те на рука-та си ранява, но и единъ отъ злодѣйцы-те на глава-та со сабли ся разсича. Какъ да е и четырма-та уловиха ся и въ темница ся затвориха.

— Во вторникъ, кадѣ пладнѣ, една мауна бѣ патварена съ керечъ и отъ кадѣ Стенія долу кадѣ Арсеналь-атъ слизаше. Като стигна кадѣ Сарай-Бурну, теченіе-то блжна я кадѣ Мряморно-то Море, и тамо, понеже море-то бѣ силно, наполни ся съ вода и хвана да потжва Тѣжко и горко! человекы-те, кон-то въ нея бѣха, выкатъ съ отчаянъ гласъ. По благополучію Англійски единъ корабль, кой-то гы со-зрѣ, тотчасъ испрати единъ канкъ и избави злочасни-те человекы. Мауна-та потжна, со стока-та наедно, коя-то ся удѣнява за гроша 15,000.

— Въ понедѣльникъ утрень-та жално едно приключеніе ся случи, кое-то четири фамилиі расплака.

Троица Евреи, единъ Арменинъ и едно дѣте на канкъ бѣха ся качили, на скеля-та Балатска. Тутакси една голѣма мауна, полна съ плава дохожда напракн и силно канкъ-атъ ударва, канкѣи-та вика колко-то можаше, но неможе да отбѣгне, зашто-то мауна-та бѣ растворила платна-та и много силно варвеше. Канкъ-атъ потжна наедно со вси-те человекы, кон-то въ него бѣха; само дѣте-то, за чудо ся избави.

— Презъ погорна-та недѣля имаше тука до четиридасять фамилиі, особенно отъ Котель, кон-то ва Бежи-гробъ отидоха.

— Така слушае и отъ Ески—Заара нѣ-колко поклонницы тукъ идать за да заминятъ послѣ на Божи гробъ и да станятъ хаджи.

— Пишатъ отъ Ески—Заара че тая година гроздоберъ-атъ былъ много добръ. Испервенъ, казуватъ, гроздіе-то было много скупо, зашто-то мысляха че слана-та много злѣ лозія-та была ударила; послѣ обаче изобиліе-то на гроздіе-то толко ся показало щото корабъ-атъ отъ гроша 400 станалъ на гроша 150.

Извѣстіе много полезно.

Въ Англія между други-те изобретенія, изнямери ся единъ видъ соба много любопытна, много полезна, много хубава, а още и много икономическа. Тая соба нема нужда нито отъ кюнкове, нито отъ баджа. Като и запали человекъ веднежо съ воглени, или турри внутрѣ жара, четиринадесять часа наредъ держи една много прѣтна топлина. Тая соба принося ся гдѣ-то иска человекъ, безъ да ся страхува ни отъ огнь, ни отъ димъ. Освѣнь това тя е и презрядно едно украшеніе въ домъ-атъ и веднождъ като я купи человекъ, има я за всегда безъ никакъ да ся повреди. Споредъ потреба-та и искусство-то тя много рѣтино ся продава. Намѣрва ся же на Першембе пазаръ у Г—на Готіе срещу Французскій-атъ тенекеджіа и кой-то иска може да иди да я види, и испита.

О В Я В Л Е Н І Е.

Понеже по Царска милость позволява ся на христіанъ-те да си правятъ църквы гдѣто има нужда, и всякій е свободенъ непрепятственно да славослови Всевышняго Бога на своя си языкъ, слѣдователно става неизбѣжна нужда за церковны книги, кон-то ся употребляватъ въ священны-те храмовѣ, а повече на Болгарскій языкъ. Подписанный убо, Божественною ревностію подвигаемъ, восприемамъ подвига за излѣченіе-то на тая нужда; подкрѣпляемъ же и отъ Святѣйшіа Синодъ Святыхъ Великихъ църквы, и съ дозволеніе-то му предприелъ самъ уже изданіе-то на всички-те священны книги на нація Славянскій языкъ, наредены непреложно както са книги-те на Велика-та Църква на Еллинскій языкъ.

Тѣя книги са: Евангеліе-то, Апостолъ, Октоиха, Тріода, Пентикостаря, дванадесять-те Миней, Молитвенника, Часослова и Псалтиря.

Излишно е да кажиме, че големо попеченіе ще ся положи, както книги-те да станятъ, колко-то е возможно, чисто напечатаны на найбѣла книга, съ буквы най новы и со здрава подвезія украсена со злато.

Цѣна за сичко-то тѣло опредѣляся 15 лиры Турски, или за всяка книга както слѣдова:

Евангеліе-то	—	—	—	гр.	130
Апостола	—	—	—	"	45
Октоиха	—	—	—	"	125
Тріода	—	—	—	"	125
Пентикостаря	—	—	—	"	75
Дванадесеть-те Миней	—	—	—	"	800
Молитвенника	—	—	—	"	90
Часослова	—	—	—	"	75
Псалтиря	—	—	—	"	35
					1500

Апостола уже за проданъ ся нахожда. Священно-то Евангеліе слѣдъ малко излази отъ печатница-та. Взеи сме мѣрки както, съ Божіята помощъ, да совершиме всичкитѣ прочіи книги за една и половина година, или най-много за двѣ години. Умоляватся прочее всички-те по мѣста-та святіи Архіереи, и Епископи, боголюбивы-те и честны-те священники, Игумены-те монастырски и епитропи-те церковны да благоволятъ и да приканятъ да ся подпишатъ, или за всички-те реченны книги, или за нѣкои отъ тѣхъ, и да ны пратятъ честны-те си имена за да ги вмѣстиме въ прилично-то имъ мѣсто за вѣчно воспоминаніе.

Цариградъ, 15 Маія 1857.

Александръ Екзархъ.

КНИГИ ЗА ПРОДАНЪ.

Енциклопедія.	Гр.	25
Всеобща Исторія.	"	12
Павель и Виргинія.	"	8
Хижа Индійска.	"	3
Кавкаски пленници.	"	3
Совѣти за непразны-те жены.	"	4
Разговори Вѣроисповѣдникъ	"	8
Нравни и Исторически.	"	3
Повѣсти за древни-те	"	2
Славяни и Еллини.	"	2 1/2
Оруженосецъ-атъ Наполеоновъ	"	3
Проказанный.	"	3
Отговоръ за Божи-Гробъ.	"	3
Нѣколко мысли за българскій языкъ	"	3
Болгарска Исторія.	"	3
Малка Енциклопедія.	"	2 1/2
Памела.	"	6
Училище за дѣца-та.	"	8
Букваръ.	"	2
Хат-и-Хумайюнъ, относящійся на христіанъ-те и други-те подданныи на Отоманска-та Имперія.	"	3

Тѣя книги составляватъ едно тѣло на малка една болгарска библиотека и продаватся една поедна споредъ горна-та цѣна, и струватъ всички-те. гр. 102

Но ако купи нѣкой всички-те изведножъ сирѣчь едно тѣло на малка-та болгарска библиотека оставаме ги за 80

Ако купи двѣ библиотики оставаме ги за 140

Ако купи три библиотики, оставаме ги за 180

Ако купи четири библиотики, оставаме ги за 200

Цѣна-та

на пари-те.

Лира Англійска.	Гр.	150
Лира Турска.	"	135
Лира Французска.	"	119
Петфранки.	"	29
Кремица.	"	70
Полъ-Имперіаль.	"	122
Карабонна.	"	23
Званчикъ.	"	5

ПЕЧАТНИЦА Ц. ВЪСТНИКА.